

diskret Maade listet op paa sit Hotelværelse, hvor han saa for lukkede Døre gjorde dem bekendt med sin Mission. Et Ridderkors stod i 10,000 Kr. — De ville se, at han var noget billigere — „en Etatsraadstitel holdtes i 30,000 Kr.“ —, det er altsaa stadig Taksten —, „men kunde lade sig prutte ned til 20,000!“ Bladet fortsætter: „Vi kunne nævne Navne. Og vi spørge forundret: Hvor er dette muligt? Er Regeringen“ — det var den J. C. Christensen'ske Regering — „vidende om denne Forretning? Hvor gaa Pengene hen?“ Det var de to Spørgsmaal, der bleve stillede af et Højreblad, da Saabye blev afsløret.

Jeg skal for Resten sige om denne samme Saabye, at han er jo et forholdsvis ret fint Papir, naar man vurderer ham efter Ordensdekorationer og Titler. Han er nemlig Professor og tillige Kammerassessor —, det var vistnok, men jeg tør ikke sige bestemt, om det var den J. C. Christensen'ske Regering, der udnævnte ham til Kammerassessor —, han bærer en dansk Belønningsmedaille i Guld, endvidere den württembergske Fridrichsorden og den sachsiske Ernestineorden. De ville se, at han har fulgt det ærede Medlems Eksempel og heller ikke generet sig for at tage imod Dekorationer fra Tyskland. Men ligesom han er omtrent lige saa stærkt dekoreret som en af de J. C. Christensen'ske Ministre, havde han ogsaa den Lighed med nogle af dem, at han havde været i Konflikt med Lovene. Om denne dekorerede Mand skrev „Randers Amtsavis“ den 12. November 1881 følgende: „I Haderslev er han bleven straffet med Fængsel og Bøder for at have antaget en falsk Professortitel og under et falsk Navn at have skaffet sig Kredit paa noget, han ikke betalte“. Altsaa denne Mand, denne Agent for den Regering, der den Gang handlede med Ordener, har paa en Gang været i Konflikt med Lovene og er alligevel stærkt dekoreret og betitlet.

Som man kan tænke sig, vakte denne Oplysning Opsigt straks, da den fremkom. Et Blad henstillede til Alberti at foretage en Undersøgelse, og det skete ogsaa. Saabye blev kaldt op i Justitsministeriet og fik Ordre til at afgive følgende Erklæring — med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse den Erklæring — den er ganske kort —, som Agent Saabye afgav om Ordenssalget. Den lyder saaledes: „I Anledning af Meddelelser i Bladene om, at jeg skulde have drevet Handel med Titler, skal

jeg meddele, hvorledes dette forholder sig. Som Medlem af Bestyrelsen for et filantropisk Selskab interesserede jeg mig for at skaffe dette Selskab Pengebidrag“. — Som Medlem af Bestyrelsen for et filantropisk Selskab — han handlede altsaa ikke for sin egen Skyld, men for at skaffe andre Penge. — „Da jeg til forskellig Tid havde set antydet i Bladene, at saadan Godgørenhed til filantropiske Selskaber stundom senere blev paaskønnet med en Udmærkelse, forsøgte jeg at gaa denne Vej og talte med enkelte derom. Derefter henvendte jeg mig til Justitsminister Alberti; da bemeldte filantropiske Selskab henhører under Justitsministeriet, og spurgte ham, om saadant kunde lade sig gøre, men mødte en bestemt Afvisning, idet Ministeren erklærede, at det kunde der slet ikke være Tale om. Jeg beklager, at min Handlemaade har stillet mig i et ejendommeligt Lys, men jeg har kun handlet i en god Mening og i en god Sags Tjeneste.“

København, 11. Marts 1908.

H. Saabye,
Kammerassessor.“

Da denne Erklæring kom frem, altsaa medens Alberti endnu var den almægtige Justitsminister, erklærede et Blad, at denne Udtalelse af Saabye var redigeret i Justitsministeriet. Det blev ikke modsagt hverken af „Dannebrog“ eller af Justitsministeren selv, og Saabye har udtalt til en Mand af mit Bekendtskab — det kan altsaa oplyses —, at denne Erklæring blev aftvungen ham af Alberti, og at han kun afgav den, fordi han derved kunde frelse andre. Det er altsaa hans Ord. Alberti ønskede maaske ikke at blive kompromiteret, og derfor blev denne Erklæring aftvungen Agenten. For øvrigt ligner Erklæringen jo ganske de Alberti'ske Benægtelser. Naar man som vi har staaet og hørt, hvorledes Alberti tog paa Afsløringerne, hvorledes han benægtede, hvad der kom frem, saa vil dette Aktstykke ikke forundre, det er jo ganske gennemsigtigt, ganske Albertisk.

Men det er altsaa notorisk, at der her i Landet under Ministeriet J. C. Christensen har fundet Handel Sted med Ordener og Titler. Det er der altsaa oplyst, at Etatsraad Davidsen har betalt 30,000 Kr. Jeg skal sige om denne Mand, at han har Raad til det; han skylder for Øjeblikket 7 Mill. Kr. til Grundejerbanken. Man tænke sig, at denne, af Justitsministeriet titulerede Mand, denne Mand, der fik denne